

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTEREN

12. marts 2014

Besvarelse af spørgsmål 11ad L 133 stillet af Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget den 10. marts 2014.

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen fra Realkreditrådet af 7. marts 2014, jf. L133 bilag 6.

Tlf. 33 92 33 50

Fax 33 12 37 78

CVR-nr 10 09 24 85

EAN nr. 5798000026001

evm@evm.dk

www.evm.dk

Svar:

Realkreditrådet har i deres henvendelse stillet spørgsmål om tre elementer i lovforslaget, der gennemfører det fjerde kapitalkravsdirektiv (CRD IV).

SIFI-udpegning og bestyrelsesudvalg på koncernniveau

Realkreditrådet har anmodet om at få bekræftet, at SIFI-udpegning sker på højeste koncernniveau, dvs. i det højeste kreditinstitut.

Realkreditrådet har tillige anført, at det bør være muligt at etablere risikoudvalg og nomineringsudvalg på koncernniveau for virksomheder, hvor det øverste kreditinstitut i koncernen er udpeget som SIFI. Realkreditrådet begrundet det bl.a. med, at det vil være uhensigtsmæssigt og unødigt komplekst at etablere flere nominerings- og risikoudvalg i samme koncern. Endelig har Realkreditrådet anført, at hvis hensigten er, at flere/alle finansielle virksomheder i en koncern skal udpeges individuelt som SIFI, hvis der i koncernen indgår et SIFI-institut, vil det udløse krav om etablering af separate nominerings- og risikoudvalg i alle disse institutter.

For det første vil jeg gerne præcisere, at det er det enkelte pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I, der bliver udpeget som systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI). Dette er tilfældet, uanset om udpegningen sker på individuelt, delkonsolideret eller konsolideret niveau. Jeg vil også gerne præcisere, at en udpegning som SIFI ikke indebærer, at andre virksomheder inden for samme koncern af den grund bliver udpeget som SIFI.

Lovforslaget indeholder en bestemmelse om, at reglerne om aflønnings-, nominerings- og risikoudvalg finder tilsvarende anvendelse på systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI), hvis kapitalandele ikke er optaget til handel på et reguleret marked og som ikke i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet igennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte. Denne bestemmelse omfatter kun det enkelte pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I, der udpeges som SIFI eller G-SIFI.

Det er muligt, at flere virksomheder inden for samme koncern forpligtes

til at nedsætte et aflønnings-, nominerings- og risikoudvalg. Det vil være tilfældet, hvor flere virksomheder inden for samme koncern individuelt opfylder størrelseskravene i §§ 77 c, 80 a og 80 b i lov om finansiel virksomhed, dvs. har kapitalandeleoptaget til handel på et reguleret marked eller som i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet igennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte. Det vil også være tilfældet, hvis en virksomhed, som er koncernforbundet med et institut udpeget som SIFI eller G-SIFI, opfylder ovennævnte størrelseskrav.

For så vidt angår aflønningsudvalg, følger det af gældende ret, at koncerner med flere virksomheder, der er forpligtet til at nedsætte et aflønningsudvalg, kan nedsætte et fælles aflønningsudvalg for disse virksomheder eller en del heraf. Et fælles aflønningsudvalg skal nedsættes i en virksomhed, der er modervirksomhed for de øvrige virksomheder, som udvalget er nedsat for. Aflønningsudvalget skal bestå af medlemmer af bestyrelsen i den virksomhed, som nedsætter aflønningsudvalget, eller af medlemmer af bestyrelserne i de virksomheder, der har nedsat et fælles aflønningsudvalg.

Det vil således også være muligt for institutter udpeget som SIFI eller G-SIFI at nedsætte et fælles aflønningsudvalg. De opgaver, som varetages af et aflønningsudvalg – f.eks. udarbejdelse af udkast til lønpolitik – vil ofte hensigtsmæssigt kunne fastlægges på koncernniveau, hvorfor mulighederne for et fælles aflønningsudvalg i koncerner EU-retligt kan begrundes med en hensyntagen til proportionalitetsprincippet.

For så vidt angår nomineringsudvalg og risikoudvalg skal disse i medfør af lovforslaget i alle tilfælde bestå af medlemmer af bestyrelsen i det institut, som nedsætter det pågældende udvalg. Som også anført i høringsnotatet er det fortsat den juridiske vurdering, at det ikke er muligt at nedsætte et fælles nomineringsudvalg eller et fælles risikoudvalg på koncernniveau i medfør af CRD IV.

Formålet med CRD IV's krav om nominerings- og risikoudvalg er at sætte fokus for bestyrelsen på disse vigtige emner hos de enkelte virksomheder, der er væsentlige i kraft af deres størrelse, kompleksitet eller arten og omfanget af deres aktiviteter. Såfremt man tillod fælles koncernudvalg for virksomheder, der er underlagt forpligtelserne, ville det reelt kunne medføre risiko for et svækket fokus på de forhold, der gør sig gældende i de enkelte institutter, samt en risiko for at medlemmerne i udvalgene ikke har tilstrækkelig viden om det enkelte institut. Det vurderes derfor at følge af CRD IV, at hvert enkelt institut selvstændigt skal nedsætte nominerings- og risikoudvalg i det omfang, de er omfattet af krav herom, herunder at udvalget skal udgøres af medlemmer fra bestyrelsen.

I den forbindelse bemærkes i øvrigt, at opgaverne, som lovforslaget pålægger nominerings- og risikoudvalget, vedrører de enkelte institutter, og at det i henhold til den gældende finansielle og selskabsretlige regulering er de enkelte virksomheders bestyrelser, der er ansvarlig for varetagelsen

af disse opgaver.

Loft over antallet af bestyrelsesposter

Realkreditrådet har anført at undtagelsen i lovforslagets § 313, stk. 3, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed, der vedrører poster, der som regel er en fast del af arbejdet for en direktør i en finansiel virksomhed, ikke medregnes i antallet af direktionsposter- og bestyrelsesposter, der skal indgå i opgørelsen af poster efter bestemmelsens loft over bestyrelsesposter.

Realkreditrådet har til støtte herfor anført, at der på tilsvarende vis bør gælde en undtagelse for bestyrelsesmedlemmer i en finansiel virksomhed, som på baggrund af en direktørpost i en anden branche på tilsvarende vis kan have sekundære poster, som ikke bør tælles med i opgørelsen. Realkreditrådet ønsker denne forskelsbehandling fjernet fra lovforslaget.

Det fremgår af forslaget til § 313, stk. 3, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed at direktør- eller bestyrelsesposter i virksomheder omfattet af § 80, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed og tilsvarende sektorselskaber ikke skal medregnes ved opgørelsen af antallet af direktør- og bestyrelsesposter. Dette omfatter på nuværende tidspunkt bl.a. NETS, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Lokale Pengeinstitutter, Finansrådet, Letpension, fagforeninger m.v.

Som nævnt i forbindelse med høringen er denne undtagelse tilføjet for at sikre, at poster, der som regel er en fast del af arbejdet for en direktør i en finansiel virksomhed, ikke medregnes i antallet af direktions- og bestyrelsesposter.

Det skal endvidere bemærkes, at det følger af det foreslåede § 314, stk. 4, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, at direktør- eller bestyrelsesposter i koncernforbundne virksomheder – uanset om der er tale om en finansiel virksomhed eller ej – tæller som én samlet post. Det samme gælder i forhold til direktør- eller bestyrelsesposter i virksomheder, hvori et SIFI ejer en kvalificeret andel, jf. det foreslåede § 314, stk. 4, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Det er derfor fortsat min vurdering, at de foreslåede undtagelser vedrørende sektorselskaber, koncernforbundne selskaber samt selskaber, hvor SIFlet ejer en kvalificeret andel, tager det fornødne hensyn til sekundære ledelsesposter, som naturligt følger af primære ledelsesposter, og at undtagelserne ikke skal udstrækkes yderligere.

Stemmeløse aktier

Med indførslen af muligheden for stemmeløse aktier i omdannede fonds- og foreningsejede realkreditinstitutter finder Realkreditrådet det uhenigtsmæssigt, at selskabslovgivningens minoritetsbeskyttelsesregler finder anvendelse, og at disse regler vil begrænse muligheden for den faktiske anvendelse af stemmeløse aktier i omdannede fonds- og foreningse-

jede realkreditinstitutter.

Realkreditrådet anfører på den baggrund, at hvis adgangen til stemmeløse aktier skal gøres brugbar, så er det nødvendigt, at (i) det er muligt gyldigt at indføre i realkreditinstituttets vedtægter, at der ikke gælder nogen minoritetsaktionærbeskyttelse, og (ii) at det skal fremgå af lov om finansiel virksomhed, at den mulighed, der findes i selskabsloven om indløsningsret, ikke gælder for stemmeløse aktier udstedt i henhold til lov om finansiel virksomhed. Det sidste begrundet Realkreditrådet med, at de ikke ser det som foreneligt med kapitalreglerne i CRR.

Realkreditrådet anfører endvidere, at der kan opstå et problem, i de fonds- og foreningsejede realkreditinstitutter hvor en kapitalejer (fonden eller foreningen) ejer mere end 9/10 af kapitalandelene i et realkreditinstitut, og hvor kapitalejeren (fonden eller foreningen) har en tilsvarende del af stemmerne, idet hver enkelt af instituttets minoritetskapitalejere herved kan fordre sig indløst af kapitalejeren.

For så vidt angår denne del af Realkreditrådets henvendelse, skal det bemærkes, at hvis en kreds af investorer investerer direkte i udstedte stemmeløse aktier, må det antages, at investeringen ikke sker med en hensigt om at kræve sig indløst igen af kapitalejeren (fonden eller foreningen), der ejer 9/10 af kapitalen. I denne situation ses der derfor ikke umiddelbart behov for en undtagelse.

For så vidt angår den resterende del af Realkreditrådets henvendelse har jeg forståelse for, at der, i en situation, hvor en investor - hvis denne er blevet aktionær grundet en konvertering af f.eks. hybride instrumenter til stemmeløse aktier - kan have et incitament til at kræve sig indløst, idet konvertering typisk vil ske i en situation, hvor et institut er nødlidende, kan være behov for at se nærmere på, om der skal ske undtagelse fra selskabslovens regler om minoritetsaktionærbeskyttelse.

Jeg har på denne baggrund allerede i gangsat et arbejde med at undersøge mulighederne for at løse denne udfordring.

Hvis det viser sig nødvendigt at foretage lovændringer, vil eventuelle lovændringer blive fremsat som et ændringsforslag til det samlelovforslag (L 119), der forventes 2. og 3. behandlet i april 2014, med henblik på at opnå et gennemarbejdet ændringsforslag på baggrund af drøftelser med branchen.